

עמ"ת 9991/04/17 - ח'אלד סייאד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 אפריל 2017

עמ"ת 9991-04-17 סייאד(עציר) נ' מדינת ישראל ואח'

לפני כב' השופט ד"ר אחיקם סטולר

העורר ח'אלד סייאד (עציר)

(עצור בבימ"ר ניצן - שב"ס)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד וואפי נעאמנה

ב"כ המשיבה עו"ד דנית שושן

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית המשפט השלום בראשון לציון בתיק מ"ת 16-11-19508 מיום 4.4.17 (כב' השופט אייל כהן) אשר החליט על המשך מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו 11 אישומים, עניינם עבירות גניבה מהם 4 בצוותא עם אחרים. עניינם של כלל האישומים בגניבת טלפונים סלולריים מחזקת בעליהן - כולם נשים. הגניבות הנטענות בוצעו בחנויות בגדים או במרכולים ברובן מתוך תיקי הנשים.

בבקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים צוין בין היתר, כי לחובת המשיב עבר פלילי מכביד שכן יש לו 14 עבירות קודמות בתוספת גמר דין אחד שהאחרון בהם הוא משנת 2013 - 4 חודשים לפני האישומים 1 - 4 בתיק זה. המדובר ב-7 עבירות של הפרת הוראה חוקית ו-14 עבירות גניבה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירת איומים, עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, קשירת קשר לעשות עוון, קבלת דבר במרמה, החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, מעשה מגונה באדם בהתאם לסעיף 348ג' לחוק העונשין וכיסות.

ביום 11.12.16, בית המשפט בהחלטה מנומקת המחזיקה 17 עמודים בו דן בכל הראיות, מצא כי קיימות לכאורה לחובת המשיב באופן שבו קיים יסוד סביר להרשעתו לפחות ב-9 אישומים כאשר 6 מהם הסבירות להרשעתו קטנה יותר ביחס לאחרים, בהם מצא חולשה ראייתית.

עמוד 1

בשניים מהאישומים מצא בית משפט קמא כי יש חולשה ראייתית משמעותית בראיות.

לאור החלטת בית המשפט קמא נתבקש בעניינו של המשיב תסקיר.

במרוצת הזמן התקבלו בעניינו של 4 תסקירים תסקיר ראשון מיום 15.1.17, קבע כי בשל מצבו ההתמכרותי כל חלופה ביתית לא תצמצם את הסיכון במצבו כאשר ניכר כי טרם רכש שליטה בדפוסיו ההתמכרותיים.

באשר לרצונו להשתלבות בקהילה הטיפולית, בחן שירות המבחן את סיכויי השיקומיים והעריך כי יש קושי של המשיב להיענות לגבולות ולמסגרת, בהעדר הפנמה מספיקה בחומרת מצבו באופן שלא גייסו לטיפול טרם מעצרו והעמקה של מעורבותו השולית על אף ההליך הפלילי שהתנהל עד כה ולפיכך העריך שירות המבחן כי כל אלו עשויים להקשות על התגייסותו לאור זמן ולפיכך לא בא בהמלצה אודות שילובו בצו מבחן ושילובו בקהילה הטיפולית.

בעניינו של המשיב התקבל תסקיר נוסף מיום 19.1.17 שלמעשה חוזר על אותן מסקנות של התסקיר מיום 5.1.17.

תסקיר שלישי בעניינו של המשיב התקבל ביום 16.3.17 ממנו עולה כי בשיחה עם המשיב היתה התרשמות כי מאז המפגש הקודם המשיב העמיק בחינתו את דפוסיו ומגלה יכולת ראשונית לקחת אחריות על התנהלות חייו ולכן סבר שירות המבחן שיש מקום למצות האפשרות השיקומית ולבחון התאמתו לקהילה טיפולית ולכן המליץ להורות לשב"ס ללוות את המשיב לראיון בקהילת אלפטם.

תסקיר נוסף בעניינו של המשיב הוא מיום 29.3.17 שבו סוקר שירות המבחן את השהות בקהילת אלפטם שהיא במסגרת סגורה לטיפול במכורים שפועלת בפיקוח משרד הרווחה. השהייה במסגרת אינה בתנאים של מעצר בית אלא מדובר בשהייה טיפולית בכפוף לכללי הקהילה, בתכנית טיפול הנהוגה בה, כולל גבולות, סדר יום ומשמעת. הליך הטיפול בקהילה נמשך כשנה בתנאים סגורים וכחצי שנה בתנאי הוסטל פתוחים. בחודשים הראשונים לטיפול המטופלים אינם מורשים לצאת מחוץ לתחומי הקהילה ללא טיפול והיציאות הן רק למטרות טיפול רפואיות. בשלב ב' לאחר כחצי שנה לערך, מתחיל המטופל לצאת לביקורים שונים מחוץ לכתלי הקהילה עם ליווי ובהמשך ללא ליווי.

עוד מוסיף שירות המבחן כדלקמן: **"אנו ערים לסיכון במצבו של חאלד ולכן כי לאור מאפייניו שתוארו סיכויי הצלחת הטיפול אינם גבוהים אולם לצד זאת כאמור התרשמותנו כיום שחאלד מגלה מודעות עמוקה יותר בדפוסיו השוליים וההתמכרותיים. העמדתו באגף "הפרויקט" בבית מעצר מזה 4 חודשים, דיווחי עו"ס האגף באשר ההליך הטיפולי המשמעותי אותו עובר חאלד והתרשמותו כי הוא בשל להשתלבות בקהילה..."** לכן, הוא ממליץ לאחר ששקל את מרכיבי הסיכון של המשיב ואת סיכויי השיקומיים על שחרורו בליווי שב"ס לקהילת אלפטם.

בית המשפט קמא לאחר שסקר את התסקירים ואת הסיבות לקבלתם, הדגיש את דברי שירות המבחן באשר לסיכויי הצלחת ההליך שאינם גבוהים, אולם לצד זאת צוינה הדרך החיובית בה פסע המשיב עד כה ומשכך המליץ כאמור שירות המבחן על שחרור המשיב לקהילה.

בית המשפט קמא דן בהלכת סויסה שהיא ההלכה שמבארת את הנצרך בעניינו.

לאור קביעותיה, כמו גם החלטות שניתנו לאחריה, ברור שהעיתוי הראוי לגמילה הוא בשלב של גזירת הדין לריצוי העונש ולא בשלב בו אנו נמצאים.

לכלל הזה יש שלושה חריגים: הראשון בהם, כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר, השני - כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה והשלישי - כאשר יש בהליך הגמילה ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

התנאי הראשון הוא החריג העיקרי אך בית המשפט רשאי להורות על שחרור לחלופת גמילה גם כאשר התנאי השני והשלישי מתקיימים במצטבר מבלי שהתקיים התנאי הראשון.

בית משפט קמא בחן האם התקיימו בעניין דן תנאי סויה וקבע שבאשר לתנאי הראשון אין חולק כי תנאי זה לא מתקיים ואכן התנאי אינו מתקיים שכן היו אמנם ניסיונות גמילה קודמים כאשר האחרון היה בשנת 2013 אך כפי שנכתב בתסקיר שירות המבחן מיום 5.1.17 בדצמבר 2013 הוא הגיע לאשפוזית "הדרך" תוך שהפר תנאיו המגבילים, באותה עת היה בתנאי מעצר בית מלאים שאותם הוא הפר והגיע לאשפוזית ללא אישור בית משפט, הוא נקלט והחל תהליך טיפול גמילה במסגרת אך בשל הפרת התנאים, נעצר ונשפט בהמשך לעונש מעצר. במהלך המאסר שולב בגמילה ומידע שהועבר משירות המבחן לשב"ס, עולה כי לא ניצל את זמנו לרכישה והפנמת כלים טיפולים כאשר שוחרר המשיך השתתפותו בקבוצת NA לעזרה עצמית, אולם לאחר תקופה קצרה שב להשתמש בסמים עד למעצרו הנוכחי, דהיינו למרות טיעוני סנגורו הנכבד של המשיב, המשיב לא היה בתהליך גמילה בעת מעצרו ולכן לא התקיים התנאי הראשון של הלכת סויה.

באשר לתנאי השני שעניינו פוטנציאל ההצלחה - צוין בתסקיר האחרון כפי שציטטתי לעיל, כי סיכויי הצלחת התהליך אינם גבוהים.

בית המשפט קמא לא התעלם מהמלצת שירות המבחן למרות סיכויי ההצלחה שאינם גבוהים אך קבע שהלכה למעשה קביעה זו עומדת בסתירה חזיתית לרף הקבוע בפסיקה שעניינו סיכויי הצלחה גבוהים.

באשר לתנאי השלישי, קבע בית משפט קמא, שיכול תהליך הגמילה ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהמשיב, קבע בית משפט קמא שיש בתנאי הקהילה כדי לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן המשיב שכן מדובר בעבריו נחוש שמדובר בעבירות רכוש ללא אלימות בצידן.

בטיעונים בפני חזרו למעשה הצדדים על טיעוניהם בבית משפט קמא ואיני רואה מקום לחזור עליהם.

התוצאה היא, לאחר שבחנתי את החלטתו של בית משפט קמא מיום 4.4.17 - אני סבור שלא נפלה בהחלטה שגגה והיא מבוססת על הפסיקה הרלוונטית ועל אדנים איתנים ולכן הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום ט"ז ניסן תשע"ז,
12/04/2017 במעמד הנוכחים.
אחיקם סטולר, שופט**